

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

Macarenco Dumitru XXXXX, născut la XXXXX.

Macarenco Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX.

Macarenco Maria XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.12.2017 – 25.03.2019

instanța de apel: 08.04.2019 – 11.11.2019

instanța de recurs ordinar: 07.02.2020 – 10.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 25 martie 2019, s-a hotărât:

A fost recunoscut vinovat Macarenco Dumitru, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d), Cod penal stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost aplicată în privința inculpatului Macarenco Dumitru, măsura preventivă sub formă de arest preventiv și se menține până când sentința intră în vigoare.

Termenul ispășirii pedepsei cu închisoarea urmând a fi calculat din ziua reținerii inculpatului, cu includerea în termenul de pedeapsă termenul reținerii de la 15 septembrie 2017 până la data de 18 septembrie 2017 și termenul aflării sub măsura preventivă, arest la domiciliu, de la data de 18 septembrie 2017 – 14 octombrie 2017 și de la 15 februarie 2018 până la 22 februarie 2018.

A fost anunțat în căutare inculpatul Macarenco Dumitru, iar executarea sentinței în această parte se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Cahul și se execută imediat.

Macarenco Maria învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4) lit. b), d), din Codul penal, a fost achitată, dat fiind faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpata Macarenco Maria.

Macarenco Gheorghe învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4) lit. b), d), din Codul penal, a fost achitat, dat fiind faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpatul Macarenco Gheorghe.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei, din contul inculpaților, ca fiind neîntemeiată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Macarenco Dumitru, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, a construit o seră cu dimensiunea de 22 m x 6 m, în gospodăria sa, satul Pelinei, raionul Cahul, unde cultiva și prelucra cânepa.

În aceste condiții, Macarenco Dumitru, din luna mai a anului 2017, a participat nemijlocit la realizarea acțiunilor infracționale, până la data de 13 septembrie 2017, când acțiunile lui au fost curmate de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, în timpul efectuării percheziției la domiciliul său din satul Pelinei, raionul Cahul, prin care au fost depistate și ridicate 176 de plante de cânepă.

Conform concluziilor raportului de expertiză nr. XXXXX din 10 octombrie 2017 – plante în stare verde de vegetație în număr total de 176 (una sută șaptezeci și șase) plante, prezentate la examinare în 9 (nouă) pachete din polimer de culoare roză, depistate și ridicate la data de 13 septembrie 2017, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Macarenco Gheorghe, născut la 1961, locuitor al satului Pelinei, raionul Cahul, reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante.

Astfel, acțiunile lui Macarenco Dumitru, au fost calificate juridic în baza alin. (4), lit. d), art. 217¹ Cod penal, conform indicilor – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivare și prelucrare, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Macarenco Maria, a fost pusă sub învinuire pentru faptul că fiind în înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu cetățeanul Macarenco Gheorghe, anul nașterii 16 martie 1961, Macarenco Dumitru și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a aderat la grupul criminal organizat format de Macarenco Dumitru, specializat în cultivarea, prelucrarea, păstrare și comercializarea drogurilor în proporții deosebit de mari, au construit o seră cu dimensiunea de 22 metri pe 6 metri, în gospodăria sa, satul Pelinei, raionul Cahul, unde cultivau, prelucrau cânepa.

În aceste condiții, Macarenco Maria, din luna mai a anului 2017, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru cultivarea, prelucrarea, păstrare, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu drogurile, executa

indicațiile în vederea menținerii activității grupului criminal, precum și participa nemijlocit la realizarea acțiunilor infracționale, până la data de 13 septembrie 2017, când acțiunile lor au fost curmate de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, în timpul efectuării percheziției la domiciliul lor, din satul Pelinei, raionul Cahul, prin care au fost depistate și ridicate 176 de plante de cânepă.

Conform concluziilor raportului de expertiză nr. XXXXX din 10 octombrie 2017, plante în stare verde de vegetație în număr total de 176 (una sută șaptezeci și șase) plante, prezentate la examinare în 9 (nouă) pachete din polimer de culoare roză, depistate și ridicate la 13 septembrie 2017, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cetățeanului Macarenco Gheorghe, anul nașterii 1961, locuitor satul Pelinei, raionul Cahul, reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțe stupefiante.

Acțiunile lui Macarenco Maria, au fost încadrate în prevederile art. 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal, conform indicilor – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

Macarenco Gheorghe a fost pus sub învinuire pentru faptul că, fiind în înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu Macarenco Maria, Macarenco Dumitru și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, a aderat la grupul criminal organizat, format de Macarenco Dumitru, specializat în cultivarea, prelucrarea, păstrare și comercializarea drogurilor în proporții deosebit de mari, au construit o seră cu dimensiunea de 22 metri pe 6 metri, în gospodăria sa, satul Pelinei, raionul Cahul, unde cultivau, prelucrau cânepa.

În aceste condiții, Macarenco Gheorghe, din luna mai anului 2017, acționând prin participație, sub forma grupului criminal organizat, distribuind preventiv rolurile fiecăruia, activând în calitate de coautor, pentru cultivarea, prelucrarea, păstrare, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu drogurile, executa indicațiile în vederea menținerii activității grupului criminal, precum și participa nemijlocit la realizarea acțiunilor infracționale, până la data de 13 septembrie 2017, când acțiunile lor au fost curmate de colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, în timpul efectuării percheziției la domiciliul lor, satul Pelinei, raionul Cahul, prin care au fost depistate și ridicate 176 de plante de cânepă.

Conform concluziilor raportului de expertiză nr. XXXXX din 10 octombrie 2017, plante în stare verde de vegetație în număr total de 176 (una sută șaptezeci și șase) plante, prezentate la examinare în 9 (nouă) pachete din polimer de culoare roză, depistate și ridicate la data de 13 septembrie 2017, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cetățeanului Macarenco Gheorghe, anul nașterii 1961, locuitor satului Pelinei, raionul Cahul, reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante.

Acțiunile lui Macarenco Gheorghe, au fost încadrate în prevederile art. 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), din Codul penal, conform indicilor – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Buțenco Alexei, prin care a solicitat casarea sentinței în privința lui Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, prin care au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Macarenco Maria să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 42 alin. (2), art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal, la 12 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de păstrarea, comercializarea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor, pe un termen de 5 ani, iar Macarenco Gheorghe, recunoscut vinovat și condamnarea acestuia, în baza art. 42 alin. (2), art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal, la 12 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de păstrarea, comercializarea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor, pe un termen de 5 ani;

- avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Macarenco Dumitru, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Macarenco Dumitru, să fie achitat, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. d), art. 217¹ Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- sentința primei instanțe în partea ce ține de achitarea inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria este una neîntemeiată, or, în cadrul examinării cauzei penale, prin probele prezentate a fost demonstrată incontestabil vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate;

- vinovăția inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria pe deplin se confirmă prin declarațiile martorilor Bordei Ghenadie, Radu Mihail și Corlăteanu Valentin, care fiind audiați au declarat că, au participat la acțiunile de percheziție la domiciliul inculpaților din satul Pelinei, raionul Cahul. Potrivit declarațiilor acestora, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria a fost depistată o seră, unde inculpații creșteau substanțe narcotice, și anume, cânepă. În cadrul efectuării percheziției, de la domiciliul inculpaților au fost ridicate 176 de plante de cânepă;

- declarațiile martorilor sunt pe deplin susținute prin procesul-verbal de percheziție din 13 septembrie 2017 cu planșa fotografică anexată, potrivit cu care, la domiciliul inculpatei Macarenco Maria au fost depistate două sere, iar în una erau cultivate plante de cânepă, care erau îngrijite, udate și prășite, în număr total de 176 de plante;

- potrivit raportului de expertiză fizico-chimice nr. XXXXX din 10 octombrie 2017, cu planșa fotografică anexată, masa vegetală în număr de 176 de plante depistate și ridicate la data de 13 septembrie din ograda domiciliului inculpatei Macarenco Maria, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice;

- vinovăția inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, se confirmă pe deplin prin declarațiile inculpatului Macarenco Dumitru, depuse în ședința de judecată în prima instanță, precum și declarațiile acestuia de la urmărirea penală. Mai mult ca atât, vinovăția acestora se confirmă însăși prin declarațiile acestora depuse în ședința de judecată în prima instanță, precum și declarațiile acestora depuse la urmărirea penală;

- prin toate probele indicate mai sus, cu certitudine s-a stabilit vinovăția inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, în săvârșirea infracțiunii ce a fost incriminată acestora, însă, prima instanță a dat o apreciere eronată probelor respective, concluzionând greșit asupra achitării acestora;

- prima instanță neîntemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată, suportate de către organul de urmărire penală în cadrul procesului penal. Or, în speța dedusă judecătii, statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția inculpaților prin acțiuni de procedură legale, iar pentru buna desfășurare a procesului penal, a suportat cheltuieli. Raportând aceste cheltuieli la prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, rezultă indubitabil că, aceste cheltuieli urmează să fie încasate din contul inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- în cadrul procesului penal nu au fost acumulate probe pertinente, care incontestabil ar demonstra vinovăția inculpatului Macarenco Dumitru, în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- partea acuzării nu a demonstrat prin probe pertinente existența unui grup criminal organizat, precum și faptul realizării substanțelor narcotice. Or, în declarațiile inculpatului Macarenco Dumitru, depuse la urmărirea penală, pe care instanța de fond le-a considerat ca unele verosimile, ultimul a declarat că, cultiva cânepă pentru consumul propriu;

- prima instanță nu a luat în considerație faptul că, la depunerea declarațiilor la etapa urmăririi penale, inculpatul Macarenco Dumitru a fost supus presiunii psihologice din partea organului de urmărire penală;

- prima instanță nu a dat nici o apreciere faptului că, având încheierea judecătorului de instrucție privind efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului Macarenco Dumitru, procurorul de facto a efectuat percheziția la domiciliul inculpatei Macarenco Maria. Or, noțiunea de domiciliul persoanei, urmează să fie interpretată în înțelesul locului de trai efectiv al persoanei, pe când visa de reședință este un act juridic, care nu confirmă, dacă persoana domiciliază efectiv pe adresa indicată în aceasta;

- în cadrul examinării cauzei, s-a demonstrat cu certitudine că, inculpatul Macarenco Dumitru, locuiește împreună cu soția în satul Crihana Veche, raionul

Cahul, la domiciliul acesteia. Faptul respectiv a fost confirmat de soția inculpatului Macarencu Dumitru, Macarencu Oxana, audiată în calitate de martor în ședința de judecată în prima instanță;

- prima instanță a pus la baza concluziei privind vinovăția inculpatului Macarencu Dumitru, exclusiv declarațiile depuse de ultimul în cadrul urmăririi penale, trecând cu tăcerea faptul că, ultimul a menționat că declarațiile de la urmărirea penală sânt unele false și au fost depuse sub presiunea psihologică din partea organului de urmărire penală;

- prima instanță neîntemeiat a pus la baza concluziei de condamnare a inculpatului Macarencu Dumitru, așa probe ca raportul de expertiză fizico-chimică nr. XXXXX din 10 octombrie 2017. Or, potrivit acestui raport, marihuana depistată a fost ridicată de la domiciliul inculpatului Macarencu Gheorghe și nu are careva legătură cu inculpatul Macarencu Dumitru;

- partea acuzării nu a prezentat nici o probă care să confirme direct sau indirect vinovăția inculpatului Macarencu Dumitru;

- prima instanță nu a dat o apreciere declarațiilor tuturor inculpaților depuse în cadrul judecării cauzei, care din punct de vedere a coroborării lor, nici într-un mod nu demonstrează înstrăinarea substanțelor narcotice, încălcând astfel prevederile art. 101 Cod de procedură penală, care reglementează modul de apreciere a probelor;

- organul de urmărire penală, atât și instanța de judecată, au admis încălcări procesuale, care au afectat principiul prezumției nevinovăției, de care beneficiază inculpatul Macarencu Dumitru

- prima instanță neîntemeiat a condamnat inculpatul Macarencu Dumitru pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, au fost admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Buțenco Alexei și avocatul Stănilă Elena, în numele inculpatului Macarencu Dumitru, casată total sentința, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Macarencu Dumitru, Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, stabilindu-le pedeapsa:

- lui Macarencu Dumitru, sub formă de închisoare, pe un termen de 04 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Macarencu Gheorghe, sub formă de închisoare, pe un termen de 03 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Macarencu Maria, sub formă de închisoare, pe un termen de 03 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Macarencu Dumitru, a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probă de 04 (patru) ani, lui Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria, a fost

suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probă de a câte 03 (trei) ani, pentru fiecare.

Conform alin. (6), lit. a), art. 90 Cod penal, a fost stabilit lui Macarencu Dumitru, Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria, obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care pune în executare pedeapsa stabilită.

A fost respinsă cerința procurorului, privind încasarea de la Macarencu Dumitru, Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria, a cheltuielilor de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, prima instanță nu a dat o apreciere corectă probelor prezentate de către partea acuzării, apreciindu-le contrar prevederilor art. 101 CPP, fapt ce a dus la soluționarea eronată a cauzei. Totodată, prima instanță nu a determinat în totalitate circumstanțele importante pentru justă soluționare a cauzei, ceea ce a generat adoptarea unei soluții eronate în cauza deferită judecării.

Colegiul judiciar consideră că, prima instanță corect a ajuns la concluzia privind lipsa în speța dată a unui grup criminal organizat, or, acest fapt nu a fost demonstrat de către procuror.

Instanța de apel a reținut că, conform art. 46 Cod penal, grupul criminal organizat este o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni. Respectiv, pentru existența unui grup criminal organizat, urmează să fie întrunite anumite condiții, și anume – organizarea persoanelor în grup criminal organizat urmează să aibă loc în prealabil, cu atribuirea în prealabil a rolurilor pentru fiecare membru al grupului, precum și trebuie să aibă un scop bine determinat, adică, comiterea unei sau a mai multor infracțiuni. Totodată, urmează să existe o stabilitate, adică prezența unor legături permanente între membrii grupului criminal organizat. Stabilitatea presupune nivelul înalt de organizare, adică, elaborarea minuțioasă a planurilor de săvârșirea infracțiunilor, structura ierarhică și repartizarea rolurilor dintre participanți, disciplina interioară, etc. Totodată, urmează a fi o stabilitate nucleului grupului și structurii organizatorice, care permite membrilor grupului, de a conta la ajutorul reciproc în procesul săvârșirii infracțiunii. Stabilitatea grupului criminal organizat se manifestă prin prezența unor forme și metode originale și individuale de activitate, cum ar fi procedee de săvârșirea infracțiunilor, modul de comportare a membrilor grupului, etc. Stabilitatea grupului la fel poate fi exprimată prin prezența unor metode statornice de activitate infracțională, care adesea ori, sânt garanția săvârșirii cu succes a infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, acuzarea nu a prezentat careva probe verosimile, care ar demonstra că, inculpații Macarencu Gheorghe, Macarencu Dumitru și Macarencu Maria, au avut o intenție de a se organiza într-un grup criminal organizat, cu scopul de a cultiva, prelucra, păstra, distribui, precum și de a petrece și alte operațiuni ilegale cu droguri. Or, potrivit materialelor cauzei penale, nu s-a stabilit că, au fost administrate careva probe pertinente și concludente, care să demonstreze organizarea inculpaților Macarencu Gheorghe,

Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din timp într-un grup criminal organizat, cu atribuirea în prealabil a rolurilor pentru fiecare din ei, cu un scop bine determinat. În acest sens, acuzarea nu a prezentat probe pertinente, în baza cărora a ajuns la concluzia existenței unui grup criminal organizat în cauză, cum ar fi rezultatele măsurii speciale de investigații, care ar demonstra existența organizării din timp a inculpaților într-un grup criminal organizat, pentru săvârșirea infracțiunilor.

Materialele dosarului nu denotă legătura directă dintre inculpați, care ar permite de concluzionat că, ultimii s-au reunit într-un grup stabil, pentru a comite acțiuni criminale, legate de circulația drogurilor, în scop de înstrăinare.

Indicând în actul de învinuire și rechizitoriu, săvârșirea infracțiunii de către un grup criminal organizat, procurorul nu a stabilit rolul fiecărui inculpat în ierarhia și activitatea grupului. Or, la materialele cauzei penale nu au fost anexate careva probe concrete, care ar demonstra cine este organizatorul grupului criminal organizat, cine conducea și dirija activitatea grupului, cine era responsabil de aprovizionarea grupului cu toate cele necesare pentru săvârșirea infracțiunii.

Circumstanțele invocate nu au fost determinate și demonstrate de procuror, întru demonstrarea existenței unui grup criminal organizat în cauză. Invocarea săvârșirii infracțiunii de către un grup criminal organizat, de fiecare dată urmează să fie probată prin probe concrete și convingătoare, ceea ce la caz nu s-a făcut. Un simplu fapt al depistării la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, în seră a plantelor de cânepă, nu demonstrează în mod automat că, ultimii s-au reunit din timp în forma grupului criminal organizat, pentru săvârșirea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor.

Cele imputate de procuror inculpaților, prin actul de învinuire, privind săvârșirea infracțiunii de un grup criminal organizat, poartă un caracter vag. Mai mult ca atât, în sensul prevederilor Convenției nr. 2000 din 15 noiembrie 2000 împotriva criminalității transnaționale organizate, în vigoare pentru Republica Moldova din 16 octombrie 2005, noțiunea de grup criminal organizat la fel reprezintă un grup structurat de persoane, care există o anumită perioadă și acționează în înțelegere, în scopul săvârșirii unei sau mai multor infracțiuni, pentru a obține un avantaj financiar sau un alt avantaj material.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, procurorul nu a demonstrat prin probe că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din timp sau organizat într-un grup criminal organizat, cu atribuirea în prealabil a rolurilor pentru fiecare din ei, cu un scop bine determinat, că au activat în înțelegere prealabilă o anumită perioadă de timp, sub forma unui grup criminal organizat.

Instanța de apel a reținut că, sarcina acuzării în speța dată a fost de a proba prin probe pertinente și concludente că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, în prealabil sau organizat în grup criminal organizat, cu atribuirea în prealabil a rolurilor fiecăruia din ei, că aveau un scop bine determinat, că aveau un nivel înalt de organizare prin elaborarea minuțioasă a unor planuri de săvârșire a infracțiunii, că exista o structură ierarhică

între ei cu repartizarea rolurilor, că aveau o disciplină interioară, adică, de supunere, care era structura organizatorică a acestui grup criminal în procesul săvârșirii infracțiunii, sarcină ce nu a fost îndeplinită, limitându-se doar la formalitatea de a indica în actul de învinuire a semnelor calificative, acțiuni săvârșite de un grup criminal organizat.

Totodată, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din start au fost greșit încadrate juridic, în baza art. art. 42, alin. (2), 46 și alin. (4), lit. b), d), art. 217¹ Cod penal, conform indiciilor – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari. Or, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune. Această acțiune se manifestă sub oricare din modalitățile normative – semănarea fără autorizație, cultivarea fără autorizație, prelucrarea fără autorizație, utilizarea fără autorizație, producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea, înstrăinarea ilegală, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri.

Instanța de apel a considerat că, la caz pe deplin a fost demonstrat faptul că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au cultivat substanțe ce conțin droguri, faptul dat fiind probat în mod incontestabil prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate de către prima instanță. Aceasta se confirmă pe deplin prin declarațiile martorului Bordei Ghenadie, date în prima instanță, potrivit cărora în timpul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe XXXXX, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din satul Pelinei, raionul Cahul, într-o seră, au fost depistate 176 plante de cânepă, care erau udate, îngrijite și aveau înălțimea de aproximativ un metru.

La fel, potrivit declarațiilor martorului Radu Mihail, date în prima instanță, se demonstrează că, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din satul Pelinei, raionul Cahul, într-o seră au fost depistate 176 de plante de cânepă, care erau udate, îngrijite, așezate în rânduri. Totodată, potrivit declarațiilor martorului respectiv se demonstrează că, în momentul în care se apropiau de domiciliul inculpaților, pentru executarea percheziției, în stradă se afla inculpatul Macarenco Dumitru, care văzând automobilul poliției cu girofarul în funcțiune a fugit.

Faptul respectiv, combate declarațiile inculpatului Macarenco Dumitru, precum că, la data de 13 septembrie 2017, el se afla în satul Crihana Veche, raionul Cahul. Mai mult ca atât, martorul a declarat în mod expres că, din informațiile prezentate de către polițistul de sector al satului Pelinei, raionul Cahul, inculpatul Macarenco Dumitru, domiciliu împreună cu inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, în satul Pelinei, raionul Cahul, ceea ce combate versiunea inculpaților, precum că din cauza existenței unor relații ostile între ei, inculpatul Macarenco Dumitru, domiciliu în satul Crihana Veche, raionul Cahul, și nu venea

în satul Pelinei raionul Cahul. Cu atât mai mult prin declarațiile martorului respectiv se constată că, în timpul escortării inculpatului Macarenco Gheorghe, la sediul procuraturii, acesta a comunicat că, cânepă din seră aparține inculpatului Macarenco Dumitru, menționând totodată că îi era cunoscut faptul că, în sera din gospodăria proprie se cultiva plante de cânepă.

Faptul că, inculpatul Macarenco Dumitru, locuia în satul Pelinei, raionul Cahul, se confirmă prin însăși declarațiile inculpatului, or, la examinarea chestiunii privind aplicarea măsurii preventive în privința sa, a declarat în mod expres că, domiciliul său este satul Pelinei, raionul Cahul, unde a și executat măsura preventivă, arestarea la domiciliu. Prin declarațiile martorului Corlăteanu Valentin, date în prima instanță conform căroră, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din satul Pelinei, raionul Cahul, într-o seră au fost depistate 176 plante de cânepă. Plantele erau îngrijite, udate iar după seră se afla un rezervor cu apă. Acest fapt demonstrează cu certitudine că, a avut loc cultivarea plantelor de cânepă. Prin procesul-verbal de percheziție din 13 septembrie 2017 și planșa fotografică la el, conform căroră la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, din satul Pelinei raionul Cahul, într-o seră, au fost depistate plante de cânepă, în număr de 176 de bucăți, care erau bine îngrijite, fiind plantate în rânduri drepte, udate și protejate de ierburi. Prin raportul de expertiză nr. XXXXX din 10 octombrie 2017 și planșa ilustrativă la el, prin care se demonstrează că, plantele în stare verde de vegetație în număr total de 176 (una sută șaptezeci și șase) de plante, prezentate la examinare în 9 pachete din polietilenă de culoare roză, depistate și ridicate la data de 13 septembrie 2017, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpatului Macarenco Gheorghe, născut în 1961, locuitor al satului Pelinei, raionul Cahul, reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante. Respectiv, potrivit acestor probe, se demonstrează că, plantele în număr de 176 (una sută șaptezeci și șase), depistate și ridicate în urma efectuării percheziției la domiciliul inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, erau cultivate de către inculpați, și reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, ce intră sub noțiunea de droguri.

Instanța de apel a reținut că potrivit probelor enumerate, plantele de cânepă au fost depistate anume la domiciliul inculpaților în cauză și nu la alte persoane, ceea ce exclude implicarea a altor careva persoane în procesul cultivării plantelor de cânepă.

Mai mult ca atât, faptul că, anume inculpații cultivau plantele de cânepă, a fost demonstrat prin declarațiile inculpatei Macarenco Maria, depuse în ședința instanței de apel, care a declarat că, acces în gospodăria lor, în afară de ei nu mai avea nimeni. Respectiv și prin aceste declarații se demonstrează că, plantele de cânepă erau cultivate anume de inculpații în cauză, fiind exclusă implicarea altor persoane în acțiunile criminale în cauză.

Potrivit declarațiilor inculpatului Macarenco Gheorghe, depuse în instanța de apel, ultimul ducea gospodărie comună cu inculpata Macarenco Maria și careva alte persoane străine, acces în gospodăria lor nu aveau. Astfel, incontestabil se demonstrează că, de cultivarea plantelor de cânepă se ocupau doar ei, inculpații.

Respectiv, declarațiile inculpaților precum că, nu cunosc cine a cultivat în seră plante de cânepă, urmează să fie apreciate critic, ca fiind unele pur declarative, o strategie a inculpaților în scop de eschivare de la răspunderea penală, or, au fost combătute totalmente prin probele pertinente și concludente, administrate la faza de urmărire penală și examinate în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel.

Astfel, în speța în cauză, cu certitudine a fost demonstrat că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, în sera din gospodăria lor din satul Pelinei raionul Cahul, au cultivat plante de cânepă, fapt demonstrat prin probe concrete. Or, toate probele menționate, în coroborare demonstrează cu siguranță cultivarea plantelor de cânepă de către inculpații în cauză.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neveridice declarațiile inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, depuse în ședința instanței de apel, precum că nu au cunoscut despre faptul că în sera din gospodăria lor creștea cânepă. Or, este imposibil că locuind permanent în gospodăria personală din satul Pelinei, raionul Cahul și efectuând treburile casnice, permanent prelucrând terenul de pe lângă casă unde se afla sera, mergând la veceul de lângă seră, inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, să nu vadă ce crește în seră.

În ședința instanței de apel, inculpata Macarenco Maria, a declarat că, la întrebare pe inculpatul Macarenco Dumitru, despre plantele de cânepă din seră, la ce ultimul i-a răspuns că asta nu trebuie să o intereseze pe ea, ceea ce demonstrează că, inculpata Macarenco Maria, cunoștea despre cultivarea în seră a plantelor de cânepă și respectiv contribuia la cultivarea acestora.

Declarațiile inculpatului Macarenco Gheorghe, precum că nu a știut despre faptul că în seră se cultiva cânepă, sunt combătute și prin declarațiile martorului Radu Mihail, care a declarat în ședința primei instanțe că, inculpatul Macarenco Gheorghe în timpul escortării la sediul procuraturii, a comunicat că, cânepa aparține inculpatului Macarenco Dumitru, iar el a știut despre faptul cultivării cânepii în seră.

Instanța de apel a reținut existența unor contradicții esențiale în declarațiile inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, făcute la etapa urmăririi penale, judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, contradicții ce demonstrează neveridicitatea acestor declarații ce au fost făcute în scop de eschivare de la răspunderea penală.

Instanța de apel a constatat că ce ține de prezența semnelor calificative, prelucrarea drogurilor incriminat inculpaților, acest semn calificativ nu și-a găsit confirmare în cadrul judecării cauzei, nefiind probat nici printr-o probă. Or, prin prelucrarea drogurilor, se înțelege schimbarea calităților inițiale de consum ale acestora, în vederea sporirii sau modificării în alt mod a efectelor specifice pe care

le produc (de exemplu rafinarea (separarea de impurități) a amestecului conținând una sau mai multe droguri, sporirea în preparat a concentrației drogului, amestecarea cu alte substanțe farmacologice active, în vederea sporirii efectului narcotic asupra organismului).

De către acuzare în prezenta cauza penală nu a fost administrată nici o probă care ar demonstra că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au realizat acțiuni de prelucrarea plantelor ce conțin droguri. Or, la materialele dosarului lipsesc probe, ce ar demonstra că, la domiciliul inculpaților au fost depistate și ridicate careva substanțe farmacologice cu ajutorul cărora puteau fi prelucrate plantele de cânepă depistate și ridicate din seră. Respectiv, semnul calificativ de prelucrarea drogurilor, a fost incriminat de către procurorul pur formal, nefiind dovedit prin probe concrete. În timpul percheziției domiciliului inculpaților nu au fost depistate și ridicate careva obiecte sau unelte, cu ajutorul cărora s-ar fi putut efectua, sau să fi efectuat prelucrarea drogurilor.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță la pronunțarea sentințe atacate, eronat a reținut în culpa inculpatului Macarenco Dumitru, existența semnelor calificativ prelucrarea drogurilor.

Prima instanță în sentința adoptată nu a motivat în baza căror probe a ajuns la concluzia că, inculpatul Macarenco Dumitru, a prelucrat droguri.

Indicând faptul că, prin probe a fost demonstrat că, inculpatul Macarenco Dumitru, a prelucrat droguri, prima instanță nu a indicat concret care anume sunt acele probe, prezente la cauza penală, reieșind din care instanța de fond a ajuns la o astfel de concluzie.

Probele administrate în faza de urmărire penală și examinate de către prima instanță, în nici un mod nu demonstrează prelucrarea de către inculpatul Macarenco Dumitru, a drogurilor. Or, simpla invocare de către prima instanță că, prin probele examinate în cursul judecării cauzei s-a dovedit prelucrarea drogurilor de către inculpatul Macarenco Dumitru, nu este una suficientă pentru a fi acceptată ca atare și pusă în culpa inculpatului.

Indicând o astfel de constatare, prima instanță urma să indice care din probele concrete prezente la cauza penală, demonstrează faptul prelucrării de către inculpatul Macarenco Dumitru, a drogurilor. Astfel, semnul calificativ, prelucrarea drogurilor incriminat inculpaților de către acuzare și reținut de către prima instanță la condamnarea inculpatului Macarenco Dumitru, absolut nu a fost probat în cadrul examinării apelurilor declarate și nu poate fi reținut de către instanța de apel.

Instanța de apel a constatat că, reieșind din faptul că, din probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate de către instanța de fond nu a fost demonstrată prelucrarea drogurilor, în cauza din speță nu poate fi invocată nici păstrarea acestora. Or, reieșind din practica judiciară națională păstrarea drogurilor rezultă din procurarea și prelucrarea acestora și respectiv nu poate exista în lipsa acestor proceduri premergătoare.

Mai mult ca atât, incontestabil a fost demonstrat că, în cadrul efectuării percheziției, la domiciliul inculpaților nu a fost depistat product final sub formă

de marihuană, cu plante în stare verde de vegetație ce reprezintă plante de cannabis (cânepă), care conțin componentul stupefiant tetrahidrocannabinol, care se atribuie la substanțele stupefiante, ceea ce demonstrează prezența semnului calificativ, cultivarea de plante ce conțin droguri și nu păstrarea drogurilor.

Respectiv, semnul calificativ, păstrarea drogurilor, reținut în culpa inculpaților, a fost pur formal indicat de către procuror în actul de învinuire și nu a fost reținut de către instanța de apel.

În ceea ce ține de semnul calificativ de distribuire a drogurilor, instanța de apel a considerat că acest semn calificativ, la fel a fost pur formal imputat inculpaților, fără susținerea probatorie al acestuia.

Instanța de apel a constatat că, prin probele administrate la urmărire penală și examinate în cursul judecării cauzei în instanța de fond și instanța de apel, nu s-a demonstrat că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au întreprins acțiuni de distribuire a drogurilor altor persoane sau în alte locuri.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei nu rezultă că, în afara inculpaților, în comiterea infracțiunii săvârșite au mai fost implicate și alte persoane, care ar fi participat la realizarea infracțiunii date, sau cărora le-ar fi fost realizate droguri pentru propria folosință, sau distribuite în scopul unei ulterioare realizări. Din aceste considerente, semnul calificativ de distribuirea drogurilor a fost indicat de către procuror în actul de învinuire pur formal, nefiind susținut prin probe pertinente și concludente, care ar demonstra incontestabil prezența acestui semn calificativ în acțiunile inculpaților.

Neindicarea în actul de învinuire a mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, ce ar demonstra prezența tuturor semnelor calitative imputate inculpaților, duce la o învinuire vagă și incertă, iar calificarea juridică a acțiunilor persoanei dată de către procuror, riscă să nu fie în corespundere cu art. 113 Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, probele administrate la cauza penală nu denotă intenția inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, de a înstrăina droguri, or, procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra acest lucru. În cadrul acțiunilor de urmărire penală, acuzarea nu a administrat nici o probă care ar demonstra înstrăinarea de către inculpați a drogurilor.

La materialele cauzei penale lipsesc careva probe ce ar demonstra prezența unor rezultate ale efectuării a careva măsuri speciale de investigații, din care ar fi rezultat intenția inculpaților de realizare a plantelor de cânepă ori a careva produse rezultate din plantele de cânepă.

Prima instanță eronat a reținut la condamnarea inculpatului Macarenco Dumitru, prezența scopului de înstrăinare a drogurilor, menționând că, această concluzie rezultă din numărul de plante depistate și ridicate în cadrul percheziției. Or, Colegiul judiciar reiterează că, prezența doar acestei circumstanțe nu denotă în mod automat că, inculpatul Macarenco Dumitru, a avut un scop de înstrăinare a drogurilor. Circumstanța respectivă urmează să fie susținută prin alte probe,

cum ar fi înțelegerea cu persoane concrete care urmează să procure drogurile, realizarea personală a drogurilor și alte circumstanțe descrise mai sus.

Prima instanță nu a motivat care probe demonstrează concluzia, privind intenția inculpatului Macarencu Dumitru, de a înstrăina drogurile.

Mai mult ca atât, la materialele dosarului lipsesc careva probe, ce ar permite de concluzionat că, inculpatul Macarencu Dmitri, ar fi avut intenția de înstrăinare a drogurilor ori că anterior practica activitatea de înstrăinare a drogurilor.

La caz în cadrul percheziției la domiciliul inculpaților au fost depistate și ridicate doar plante de cânepă în stare verde de vegetație, nefiind depistată substanță finală sub formă de marihuană, ceea ce iarăși demonstrează lipsa semnului calificativ, înstrăina drogurilor.

Din aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că, procurorul eronat a încadrat juridic acțiunile inculpatului Macarencu Dumitru în baza art. 42 alin. (2), (3), art. 46, art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal și acțiunile inculpaților Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria, în baza 42 alin. (2), art. 46, art. 217¹ alin. (4), lit. b), d), Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a invocat că, învinuirea formulată inculpaților de către procuror, este una vagă și nu este una concretă, prin ce ar putea duce la încălcarea drepturilor fundamentale ale inculpaților.

La fel prima instanță eronat a încadrat acțiunile inculpatului Macarencu Dumitru, în baza prevederilor alin. (4), art. 217¹ Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a considerat că, acțiunile inculpaților Macarencu Dumitru, Macarencu Gheorghe și Macarencu Maria, urmează să fie recalificate și reîncadrate juridic în baza alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, conform indicilor: semănatul și cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri, fără scop de înstrăinare, săvârșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat necesar de a invoca că, reieșind din practica judiciară de calificare a infracțiunilor, pentru a putea dispune reîncadrarea acțiunilor inculpatului, este necesară întrunirea cumulativă a trei condiții și anume – 1) învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv; 2) nu se agravează situația inculpatului; 3) nu se lezează dreptul la apărare.

Prevederi similare sânt reținute cu valoare de principiu și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în diverse hotărâri adoptate (Adrian Constatin împotriva României din 12 aprilie 2011; Pelissier și Sassi împotriva Franței, din 25 martie 1999), în cazul reîncadrării acțiunilor inculpatului.

Latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, din speță, constă în fapta prejudiciabilă, exprimată prin acțiune. Această acțiune se înfățișează în oricare din următoarele modalități normative – 1) semănatul ilegal; 2) cultivarea ilegală; 3) utilizarea ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a considerat că, la caz prin probe pertinente și concludente aduse de acuzare, sa demonstrat cu certitudine că, inculpații au semănat și au

cultivat ilegal plante de cânepă în proporții deosebit de mari, realizând astfel latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal.

Prin semănat se înțelege punerea în pământ în condiții naturale sau în condiții artificiale, a semințelor de plante care conțin droguri, indiferent dacă acestea au încolțit sau nu.

La caz, prin probe incontestabile s-a demonstrat că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au semănat plantele de cânepă în cauză. Or, potrivit declarațiilor inculpatei Macarenco Maria, depuse la etapa urmăririi penale și judecării cauzei, care sunt niște declarații contradictorii, rezultă că, plantele de cânepă au fost semănate de inculpatul Macarenco Dumitru, apoi a declarat că au fost semănate de ea personal. La fel a mai declarat că, întrebându-l pe inculpatul Macarenco Dumitru, referitor la cânepă, acesta i-a comunicat că a plantat cânepă pentru propriul consum.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Macarenco Gheorghe, depuse în ședința de judecată în instanța de apel, precum că nu cunoaște proveniența plantelor de cânepă din seră. Or, cât declarațiile inculpatei Macarenco Maria, atât și declarațiile inculpatului Macarenco Gheorghe, precum că nu cunosc de unde a apărut cânepă în seră, sânt date cu scopul de a evita răspunderea penală.

Mai mult ca atât, inculpații în cauză sânt membrii de familie, fapt din care este evident că se vor stăruie să se ascundă unul pe altul și să-și ușureze fiecare situația în prezenta cauza penală.

Potrivit declarațiilor inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, depuse în ședința instanței de apel, în anul 2017 au hotărât să nu mai crească nimic în seră, iar inculpata Macarenco Maria, a mai declarat că, nu a dat sera în chirie, sera nu era prelucrată de către vecini, iar careva persoane străine nu aveau acces la gospodăria lor. Astfel, incontestabil rezultă că, plantele de cânepă din seră care erau bine îngrijite, semănate în rânduri drepte, udate, protejate de alte plante, au fost semănate de către inculpați, or, acest fapt a fost probat prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale, examinate în cadrul judecării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, și care coroborează între ele.

Instanța de apel a considerat că, prin probe incontestabile a fost demonstrat că, inculpații au cultivat plantele de cânepă depistate și prima instanță eronat a ajuns la concluzia de achitare a inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, or, probele prezentate de către acuzare demonstrează indiscutabil că, aceștia au fost implicați în semănatul și cultivarea plantelor de cânepă.

Instanța de apel a reiterat că, potrivit declarațiilor martorilor Bordei Ghenadie, Radu Mihail, Corlăteanu Valentin, depuse în ședința de judecată la prima instanță, în momentul depistării plantelor de cânepă în seră, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților, plantele erau răsădite în rânduri drepte, udate și prășite, iar în spatele serei era amplasat rezervorul cu apă. Aceste declarațiile combat declarațiile inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, precum că, nu aveau apă la domiciliu și în legătură cu problemele de aprovizionare cu apă, nu au mai crescut nimic în seră. Or, potrivit declarațiilor

martorilor, în spatele serei se afla rezervorul cu apă, iar plantele de cânepă erau udate și îngrijite. Respectiv, apreciind aceste divergențe dintre declarațiile martorilor și a inculpaților Macarenco Gheorghe, și Macarenco Maria, și coroborându-le cu alte probe administrate la faza de urmărire penală.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, la fel au participat la cultivarea plantelor de cânepă, prin îngrijirea acestora.

Faptul că, inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, au participat la cultivarea plantelor de cânepă manifestată prin îngrijirea acestora, se confirmă pe deplin prin declarațiile inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, depuse în ședința instanței de apel. Or, inculpata Macarenco Maria, fiind audiată în ședința instanței de apel, a declarat că inculpatul Macarenco Gheorghe, la momentul săvârșirii infracțiunii era angajat în calitate de șofer la cursa Cahul – Paris, și majoritatea din timp de săptămână nu se află acasă, iar inculpatul Macarenco Dumitru, domiciliază cu familia sa în satul Crihana Veche și venea dor din când în când în ospetie cu nepoțica.

Totodată, ultima a declarat că, în afară de membrii familiei nimeni nu avea acces la gospodăria lor, nu a dat sera în chirie. Respectiv, în cadrul judecării cauzei, nu a fost constatat că, cultivarea plantelor de cânepă ar fi fost făcută de altcineva decât inculpații în cauză. Or, în alte circumstanțe plantele de cânepă nici nu puteau fi în starea bună în care au fost depistate. Declarațiile inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, precum că nu au știut cine îngrijește cânepa din seră, reiterând cele constatate supra, urmează să fie apreciate critic, și reprezintă nimic altceva, decât o metodă de apărare pentru evitarea răspunderii penale.

Declarațiile inculpatei Macarenco Maria, precum că ea prelucrând terenul de lângă casă, unde era sera, nu a văzut că în seră crește cânepă, sunt unele depășite, însă în care nu este limitată inculpata, și urmează să fie apreciate critic ce nu sânt credibile.

La fel și declarațiile inculpatului Macarenco Gheorghe, depuse în ședința instanței de apel, precum că nu a văzut ce crește în seră, urmează să fie apreciate critic, ce nu sunt credibile. Or, aceste declarații se contrazic cu declarațiile acestuia depuse în cadrul urmăririi penale, unde a declarat că, a văzut plantele din seră și a presupus că este cânepă, întrebând totodată inculpatul Macarenco Dumitru, despre faptul dat. Tot în declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, inculpatul Macarenco Gheorghe a declarat că, în seră intra doar inculpatul Macarenco Dumitru. Cu atât mai mult că, inculpatul Macarenco Gheorghe, ca proprietar al casei de locuit cu terenul pe care era amplasată sera, îngrijea de aceste bunuri, mergea la veceul ce este amplasat în nemijlocita apropiere de seră și respectiv cunoștea despre cultivarea în seră a plantelor de cânepă, și respectiv contribuia la cultivarea acestora.

Instanța de apel a reținut că, cerința esențială pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217 Cod penal, o constituie ilegalitatea ce caracterizează acțiunea prejudiciabilă. Aceasta înseamnă că, semănatul și cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri se efectuează contrar prevederilor

actelor normative care reglementează regimul circulației al acestora (de exemplu, Legea cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor nr. 382-XIV din 06 mai 1999, Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului cu privire la reglementarea activităților de cultivare a plantelor care conțin substanțe stupefiante sau psihotrope nr. 1382 din 08 decembrie 2006).

Instanța de apel a constatat că, potrivit materialelor dosarului penal, nu s-a stabilit că inculpații au avut un careva drept rezultat din lege, pentru a semăna și cultiva plante de cânepă, respectiv acțiunile acestora urmează să fie considerate drept unele ilegale.

În ceea ce ține de proporțiile drogurilor depistate în cadrul percheziției la domiciliul inculpaților, Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, instanța de apel a menționat că în conformitate cu alin. (8), art. 134¹ Cod penal, în cazul sustragerii, însușirii, extorcării sau al altor acțiuni ilegale cu droguri, precursori, etnobotanice sau analogi ai acestora, proporțiile acestora – mici, mari sau deosebit de mari – se determină conform cantităților mici, mari sau deosebit de mari stabilite de Guvern.

Potrivit Hotărârii Guvernului privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora nr. 79 din 23 ianuarie 2006, în vigoare din 27 ianuarie 2006, cu completările ulterioare, plantele de cânepă depistate și ridicate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților, intră în lisa plantelor care conțin substanțe stupefiante sau psihotrope.

În ceea ce ține de cantități prevăzute de Hotărârea Guvernului sus menționată, cantități mici reprezintă un număr de 5 plante, iar cantități mari reprezintă număr de la 6 până la 50 de plante.

Instanța de apel a menționat că, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul inculpaților, Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au fost depistate plante de cânepă în număr de 176 de plante, ceea ce depășește proporțiile mari stabilite prin Hotărârea Guvernului menționată.

Respectiv, instanța de apel a considerat că, cu certitudine s-a demonstrat că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au realizat latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă.

Motivul infracțiunii se exprimă în năzuința făptuitorului de ași asigura propriul consum de droguri, năzuința făptuitorului de a-și afirma potențialul științific etc.

Instanța de apel a considerat că, prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, s-a demonstrat cu certitudine realizarea de către inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal.

Realizarea de către inculpați a laturii subiective al infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, se demonstrează prin declarațiile inculpatei Macarenco Maria, care fiind audiată în calitate de bănuita la urmărire penală a declarat în mod expres că, inculpatul Macarenco Dumitru i-a comunicat că plante de cânepă sânt destinate pentru consumul propriu.

În partea ce ține de realizarea laturii subiective de către inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, instanța de apel a reținut că, prin probele prezentate de acuzare, aceasta a fost pe deplin demonstrată. Or, potrivit declarațiilor inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, depuse la etapa de urmărire penală, în prima instanță și în instanța de apel, în coroborare cu totalitatea probelor, în mod incontestabil se demonstrează că au știut despre plantele de cânepă din seră, și fiind proprietarii gospodăriei, au avut toate posibilitățile de a refuza să îngrijească cânepă, și chiar să o nimicească. Însă, aceștia având o intenție directă au participat la semănatul și cultivarea plantelor de cânepă, continuând să îngrijească plantele de cânepă, până la data de 13 septembrie 2017, când au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție, astfel realizând intenția directă de a cultivare a plantelor de cânepă.

Declarațiile acestora precum că, nu cunoșteau despre creșterea plantelor de cânepă, și dacă ar fi știut despre acest fapt erau să refuze la aceasta, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece aceste declarații sânt date de către inculpați, pentru a evita răspunderea penală, și reprezintă doar o strategie de apărare.

Respectiv, în urma analizei probelor anexate la materialele dosarului penal, instanța de apel a constatat că, inculpații Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au realizat latura subiectivă al infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal.

Instanța de apel a considerat important de menționat că, prima instanță nu a motivat în nici un fel soluția privind achitarea inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, limitându-se doar la o simplă invocare că, acuzarea nu a adus probe întru demonstrarea vinovăției acestora.

Această poziție a primei instanțe este una greșită, deoarece acuzarea a adus probe incontestabile, administrate cu respectarea legislației în vigoare, care apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal.

Prima instanță nu a motivat în baza a căror probe a ajuns la concluzia de achitare a inculpații Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, precum și nu a motivat din care motive a apreciat probele acuzării în sensul achitării acestora.

Astfel, instanța de apel a consideră că, la caz cu certitudine a fost demonstrat că inculpații, Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, au semănat și au cultivat plante care conțin droguri în proporții deosebit de mari, prin ce au săvârșit infracțiunea prevăzută de alin. (4), lit. b), art. 217 Cod penal, conform indiciilor: semănatul și cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri, săvârșite fără scop de înstrăinare, de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a respinge alegațiile avocatului Stănilă Elena, indicate în apelul declarat în interesele inculpatului Macarenco Dumitru, precum că ultimul a fost influențat la darea declarațiilor la faza de urmărire penală. Or, în cazul în care inculpatul Macarenco Dumitru, ar fi fost influențat de către organul de urmărire penală la depunerea unor declarații, ultimul a avut tot dreptul și toate posibilitățile să depună o plângere împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, însă, potrivit materialelor cauzei penale nu se regăsește nici o plângere a inculpatului Macarenco Dumitru, precum că ar fi fost influențat de către organul de urmărire penală, pentru a depune anumite declarații pe caz.

Instanța de apel a considerat că, argumentul respectiv a fost declarat pur formal, fiind o strategie de apărare aleasă de inculpat și apărătorul său în cadrul examinării cauzei penale.

În ceea ce ține de argumentul invocat de către avocatul Stănilă Elena, privind legalitatea percheziției efectuate, în cadrul căreia au fost depistate plantele de cânepă și anume că, procurorul având încheierea judecătorului de instrucție pentru efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului Macarenco Dumitru, de facto a efectuat percheziția la domiciliul inculpatei Macarenco Maria, instanța de apel consideră aceste argumente invocate pur formale.

Colegiul judiciar constată că, percheziția efectuată a fost una legală, nefiind contestată de către participanții la proces. Mai mult ca atât, la materialele dosarului nu se regăsește nici un act judecătoresc care ar demonstra că, în cadrul controlului judiciar privind legalitatea efectuării percheziției, au fost comise careva încălcări, care ar duce la ilegalitatea acesteia.

Orice încercări ale apărătorului inculpatului Macarenco Dumitru, de a invoca ilegalitatea percheziției, urmează să fie apreciate critic, ca fiind o strategie de apărare întru evitarea răspunderii penale.

Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal de efectuare a percheziției, în cadrul efectuării acesteia din partea participanților la percheziție, nu au parvenit careva obiecții, totodată, nu a parvenit nici o obiecție referitor la efectuarea percheziției și ulterior.

În ceea ce privește argumentele privind nestabilirea certă a domiciliului inculpatului Macarenco Dumitru, instanța de apel a considerat că și aceste argumente ale apărătorului inculpatului Macarenco Dumitru, au fost combătute prin probele examinate în cadrul judecării cauzei. În acest sens, declarațiile martorului Macarenco Oxana, precum că, inculpatul Macarenco Dumitru domiciliază în satul Crihana Veche, raionul Cahul, urmează să fie apreciate critic. Or, la materialele dosarului nu se regăsește nici o probă care ar demonstra că, inculpatul Macarenco Dumitru domiciliază în satul Crihana Veche, raionul Cahul.

Toate probele în coroborare între ele demonstrează cu certitudine că, inculpatul Macarenco Dumitru, a domiciliat în satul Pelinei, raionul Cahul. În acest sens, urmează să fie reținute și declarațiile martorului Radu Mihail, care a comunicat că, din informațiile prezentate acestuia de către polițistul de sector din

satul Pelinei, raionul Cahul, inculpatul Macarenco Dumitru, domiciliază în satul Pelinei, raionul Cahul.

Totodată, potrivit declarațiilor însăși ale inculpatului Macarenco Dumitru XXXXX, depuse în ședința de judecată în prima instanță, ultimul a declarat că, la examinarea chestiunii privind aplicarea față de el a măsurii preventive, a indicat că domiciliul său este în satul Pelinei, raionul Cahul.

Potrivit caracteristicii eliberate pe numele inculpatului Macarenco Dumitru, de către Primăria comunei Pelinei, raionul Cahul, acesta este locuitor permanent al satului Pelinei, raionul Cahul.

La fel, nu poate fi apreciat ca unul veridic nici argumentul precum că, inculpatul Macarenco Dumitru XXXXX s-a aflat în stare de reținere mai mult de 72 ore.

În acest sens, prima instanță corect a menționat că, procurorul a prezentat instanței de fond procesul-verbal privind corectarea erorilor materiale din procesul-verbal de audiere a inculpatului Macarenco Dumitru în calitate de bănuit.

Respectiv, procurorul a înlăturat eroarea materială comisă la întocmirea actului procesual menționat.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului nu rezultă că, inculpatul Macarenco Dumitru s-a aflat în stare de reținere o perioadă mai mare de 72 de ore. Or, potrivit procesului-verbal de reținere, ultimul a fost reținut la data de 15 septembrie 2017, iar măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu, i-a fost aplicată la data de 18 septembrie 2017, fapt confirmat prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 18 septembrie 2017.

Respectiv, invocarea faptului aflării inculpatului Macarenco Dumitru, în stare de reținere, o perioadă mai mult de 72 de ore, este una formală fiind invocată pur declarativ.

La stabilirea pedepsei inculpaților Macarenco Gheorghe, Macarenco Dumitru și Macarenco Maria, instanța de apel a consideră că, nu va fi rațional ca inculpații, să execute real pedeapsa cu închisoare stabilită acestora pentru săvârșirea infracțiunii. Or, studiind personalitatea inculpaților în baza probelor prezentate, instanța de apel a constată că, inculpații la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu au antecedente penale.

Mai mult ca atât, inculpata Macarenco Maria, se află la primul său conflict cu legea penală, iar inculpatul Macarenco Dumitru, este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

Apreciind în cumul circumstanțele faptice ale cauzei în coroborare cu personalitatea inculpaților, instanța de apel a considerat că, la caz este oportun de a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii, cu stabilirea perioadei de probă pentru fiecare și obligarea acestora să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului care pune în executare pedeapsa.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a respinge cerința procurorului, privind încasarea de la inculpați a cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei, suportate pentru efectuarea expertizei chimice.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6), 10, 12 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare;

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, procurorul a menționat că:

- reieșind din materialele cauzei penale, declarațiile martorilor Radu M. și Bordei G., a inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria rezultă că, inculpații sunt rude, o familie, cultivau plante la domiciliul său, cunoscând cine și cu ce se ocupă, avea legături de contact. Macarenco Dumitru avea rolul de organizator al grupei, alții membrii. Macarenco Gheorghe a predispus sera pentru cultivarea plantelor de cânepă, cunoștea ce se cultivă. Macarenco Dumitru și Macarenco Maria cultivau plante;

- în acțiunile inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria sânt prezenți indicii infracțiunii, prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. b), d) Cod penal;

- instanța de apel stabilind pedeapsa inculpaților nu s-a expus asupra pedepsei complementare obligatorie - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ignorând prevederile art.394 alin.(2) pct. l), art.395 alin.(l) pct.3) Cod de procedură penală și pct.23 din HP a CSJ nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”;

- instanța de apel greșit a individualizat pedeapsa penală, liberând pe inculpați de executarea pedepsei în temeiul art.90 Cod penal;

- pedeapsa aplicată inculpatelor nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, or, luând în considerație personalitatea acestora instanța de apel nu a descris care circumstanțe sau caracteristici ale persoanei au determinat instanța să stabilească pedeapsa sub formă de închisoare și să suspende condiționat executarea acestei pedepse. Nu s-a luat în considerație acțiunile fiecărui inculpat, atitudinea acestora privind fapta infracțională comisă;

- instanța de apel nu a stabilit cu precizare care sunt acele circumstanțe care pot fi considerate atenuante ale răspunderii penale, care pot întemeia aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, limitându-se doar la termene generale;

- instanța de apel a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- a considerat neîntemeiată soluția instanței de fond și instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților în beneficiul statului în sumă de 1680 lei;

- cheltuieli legate cu efectuarea expertizelor judiciare și constatărilor medico legale sunt cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară și constatarea medico – legală;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, care pe prim plan pune sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc, cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpați a sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel, în speța noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de către aceștia.

Însă, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat, se constată că autorul îl întemeiază în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, invocând incidența cazului de casare pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Criticele recurentului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a recalificat și reîncadrat acțiunile inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria din art. art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care în opinia acuzatorului confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Verificând criticele expuse de recurent, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, deoarece instanța de al doilea grad de jurisdicție nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată, în partea recalificării acțiunilor inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria din art. art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, în raport cu cumulul de probe administrat la caz.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, de către instanța de apel au fost formulate concluzii fără o analiză esențială a probelor, care în opinia părții acuzării confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, conform indicilor – circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

Colegiul reține că, instanța de apel nu a dat o analiză aprofundată lucrărilor cauzei în ceea ce privește aspectele învinuirii, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte

din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriul. Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză a deciziei instanței de apel, prin prisma celor invocate pentru a fi verificate la acea etapă de control judiciar, se deduce că aceasta nu cuprinde relevarea unor considerente suficient argumentate, în vederea respingerii probatoriului pus la baza înaintării învinuirii inculpaților privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal și ținând cont de toate probele administrate la caz, inclusiv la etapa cercetării judecătorești.

Astfel, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Analizând asupra principiului respectării normelor prevăzute la alin. (5) art. 414 și pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul Macarenco Dumitru a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari*, inculpatul Macarenco Gheorghe a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari*, inculpata Macarenco Maria a fost învinuită de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal – *circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin cultivarea, prelucrarea, păstrarea, distribuirea, precum și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari*.

Prima instanță, în speța dată, l-a condamnat pe inculpatul Macarenco Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației drogurilor pe un termen de 5 ani, iar Macarenco Maria și Macarenco Gheroghe au fost achitați de învinuirea privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(2), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, dat fiind faptul că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Nefiind de acord cu sentința adoptată, au contestat-o cu apeluri procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauzei Speciale, Buțenco Alexei și avocatul Stănilă Elena în numele inculpatului Macarenco Dumitru.

În urma judecării cauzei în ordine de apel, instanța de apel în hotărârea adoptată a conchis de a admite apelurile declarate, a casa total sentința și a pronunța o nouă hotărâre prin care Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, stabilindu-le pedeapsa după cum urmează:

- Macarenco Dumitru, sub formă de închisoare pe un termen de 04 ani;
- Macarenco Gheorghe, sub formă de închisoare pe un termen de 03 ani;
- Macarenco Maria, sub formă de închisoare pe un termen de 03 ani.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Macarenco Dumitru a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probă de 4 ani, pedeapsa stabilită lui Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria a fost suspendată condiționat, cu stabilirea termenului de probă de câte 3 ani pentru fiecare.

În urma verificării temeiniciei concluziilor prin care Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, stabilindu-le pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin prisma argumentelor invocate de către procuror, Colegiul atestă că, instanța de apel a efectuat o analiză incompletă și părtinitoare a probelor, fără a fi desfășurată o sinteză a acestora în cumul, ne fiind suficient argumentată și acordată prioritate declarațiilor martorilor acuzării.

Din lucrările dosarului, Colegiul penal lărgit reține că, partea acuzării și-a întemeiat învinuirea prezentând ca probe inclusiv declarațiile martorilor Bordei Ghenadie, Radu Mihail, Corlăteanu Valentin, pe care, reieșind din conținutul deciziei, instanța de apel nu le-a supus analizei și verificării aprofundate, în raport cu criticele aduse în cererea de apel a procurorului. Astfel, instanța de apel urma să analizeze minuțios în cauza deferită judecării, aspectele învinuirii aduse inculpaților în baza art. art. 42 alin.(2), (3), 46, 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod penal, prin prisma conținutului probelor administrate la caz, inclusiv declarațiile martorilor audiați pe acest capăt de învinuire, ceea ce nu a fost efectuat cu suficientă amplitudine.

Reieșind din argumentele expuse de către instanța de apel la baza adoptării soluției de recalificare a acțiunilor inculpaților de la art. 217¹ alin.(4) lit. b), d) Cod

penal la art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, fără a fi combătute probele evidențiate de partea acuzării, în opinia căreia confirmă învinuirea imputată, Colegiul penal lărgit apreciază aceste concluziile, ca fiind unele preconcepte și fără o analiză coroborată a probelor administrate.

În opinia Colegiului, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate probele, inclusiv cele indirecte, să analizeze cu atenție argumentele acuzatorului de stat, iar în caz de respingere a probelor prezentate de către partea acuzării să formuleze concluzii temeinice, fără a lăsa loc de interpretări, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

Exceptând cele deja menționate, în opinia Colegiului penal lărgit, totuși, problema de drept rămasă nesoluționată în această cauză, inclusiv în cel de al doilea set al procedurilor desfășurate de instanța de apel, rămâne a fi încadrarea juridică a faptei imputabile inculpaților, care are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul face trimitere la dispozițiile art. 6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „*acuzăției*” aduse persoanei deferite judecării.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. În sensul art. 297 Cod de procedură penală, rechizitoriul, este actul de sesizare a instanței de judecată, care este compus din două părți: expunerea și dispozitivul. Expunerea cuprinde informații despre fapta și persoana în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului, argumentele invocate de învinuit în apărarea sa și rezultatele verificării acestor argumente, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea învinuitului, precum și temeiurile pentru liberarea de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal dacă se constată asemenea temeiuri. Dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui și mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

În completarea ultimei sintagme de mai sus, urmează de concretizat că, prin „*încadrarea juridică*” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art. 113 din Codul penal. Componenta de infracțiune

constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componenței de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

La caz, instanța de apel în decizia recurată s-a redus doar la descrierea și definirea laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute la art. 217 alin.(4) lit. (b) Cod penal, fără a face o analiză în contrapondere cu situația din speță, în așa fel lăsând fără răspuns criticile invocate de partea acuzării.

De asemenea, instanța de recurs atestă că este întemeiată și critica procurorului referitor la dezacordul cu decizia instanței de apel în partea ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria, deoarece l-a individualizarea pedepsei instanța insuficient și-a argumentat soluția privind oportunitatea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpaților.

Astfel, lecturând decizia recurată, Colegiul penal lărgit menționează că, aceasta nu conține motive pe care se întemeiază soluția cu privire la aplicarea în privința inculpaților a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendare, or, instanța de apel nu a analizat în conținutul deciziei adoptate argumentele apelului cu privire la proporționalitatea pedepsei aplicate în raport cu gravitatea faptelor inculpaților, fiind reproduse și citate normele juridice generale referitoare la pedeapsa penală.

În consecință, la stabilirea față de inculpații Macarenco Dumitru, Macarenco Gheorghe și Macarenco Maria a pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei conform art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, nefiind argumentată aplicabilitatea acestora la cazul concret.

Colegiul penal lărgit, menționează că chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă legală, prin admiterea sau respingerea motivată a tuturor circumstanțelor care caracterizează persoana trasă la răspundere penală.

Dispozițiile art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal stabilesc că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor

care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, nu a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod Penal, urmând ca acestea să fie aplicate cu referință la cazul concret, aplicabilitatea acestora în raport cu circumstanțele stabilite, personalitatea făptașului, consecințele survenite, ne limitându-se doar la descrierea și redarea generală a conținutului normelor citate sub concluzia neargumentată privind corectitudinea sau incorectitudinea aplicării normelor legale la numirea pedepsei definitive.

Astfel, Colegiul statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Pe cale de consecință, erorile admise de către instanța ierarhic inferioară nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, pentru adoptarea unei soluții

întemeiate, cu respectarea întocmai a prevederilor legale privind stabilirea vinovăției, calificarea acțiunilor inculpaților și numirea pedepsei penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apelurile declarate în prezenta speță; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în prezenta cauză, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată; ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează total deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Macarenco Dumitru XXXXX, Macarenco Gheorghe XXXXX și Macarenco Maria XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena